

har nævnet, have en Virkning ud over $\frac{1}{2}$ Mil, hvilket er det Dobbelte mod 12" Kanoner og in- denfor $\frac{1}{2}$ Mils Grændse har en langt større Virkning, en 4dobbelte imod en 12" Kanon. Naar der altsaa er Tale om Bestyningen af dette Værk, taler man i ganske anderledes dæmpede Toner, end de Kanoner ville tale, som der her er Spørgsmaal om at bevilge, og desuagtet forkastede Folkethinget ved 2den Behandling i 1875 Bevillingen til Strickers Batteri. Men saa kom Krigsministeren, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) til Udvalget og gav det de Oplysninger, af hvilke jeg har tilladt mig at referere paa mine Medforslagsstilleres og egne Begne det Fornødne til Begrundelse af, hvorfor Udvalget da indfillede til Thinget ved 3die Behandling at tage den Beslutning tilbage, som det havde taget ved 2den Behandling, og at bevilge Strickers Batteris Befæstning. Jeg nævner dette for at fremdrage det Logiske og det til Grund Liggende for de Beslutninger, der fattes af Folkethinget, og, selv om man paa dette Punkt maa staa imod den Beslutning, der tages om Kanonerne, saa er man dog, naar man senere vilde bygge sin Overveelse i Statens Interesse paa disse Beslutninger, nødt til at overreie, ikke blot hvilke Konsekvenser man kan udlede deraf, men hvilke forstandige Konsekvenser, der ligge deri. Jeg kommer nu til Forlaget om Forstærkningerne efter Planen for 1872—73 og 1874—75, der er en Del af den Plan, som Ministeriet har opstillet, og vi have udfødt af vor Plan, forbi vi nu forhandle om det aarligt. Der kommer jeg til det Spørgsmaal om Forstærkningen af Prøvestenen, Trekroner, Mellemfortet og Ralkbrønderibatteriet. Det forelaa i 1876—77 til Forhandling. Vi negtede at gaa ind derpaa. Ved Beslutningen den 31te Marts 1877 toge vi den delvis op. De Herrer se, at det andet ærede Mindretal under Ledelse af det ærede Medlem for Leire gjør opmærksom paa, at det have vi gjort, og det er meget rigtigt. Folkethingets Beslutning af 31te Marts 1877 indeholdt et Forslag om Forstærkning af de nuværende Forter. Vi erklærede dengang i et Følelsesudvalg, at det kunde vi gjøre, uden at angribe — det vare vi Alle enige om — vor forrige Plan eller røre derved, hverken med Hensyn til Spørgsmaalet om Befæstningen eller med Hensyn til Indtægtsspørgsmaalet. Men hvorfor stod det der? Deri er Folkethinget ikke dækket eller ikke bundet med Hensyn til sin Stilling ifjor til dette Spørgsmaal. Som man veed, blev Folke-

thingets Beslutning af 31te Marts 1877 ikke Lov. Der er altsaa Intet i den Samling bevilget, og man vil jo erindre — den Sag laa soleklar for, — at dette Spørgsmaal staar ikke ene som et Forsvarsspørgsmaal. Det var ikke af særegne militære Grunde, at man gjorde denne Indrømmelse, man kan lese vor Betænkning efter, vore Udtalelser efter, og man kan lese dette Partis Manifest af 6te April 1878 efter, og saa maa man vide, at dette Forslag om Forstærkning dengang af disse Forter var en Bestemmelse, der var sat i Forbindelse med visse fastholdte Punkter, der skulde betyde et Epitafium paa det nuværende Ministeriums Grav. Det skulde det betyde efter hele sit logiske og politiske Indhold. Men da det bevilgedes i Efteraaet den 8de November 1877, da betød det et Vresminde for Ministeriet i levende Live, og da betød det en saglig frivillig Indrømmelse til det Ministerium, der dengang stod udenfor § 49 i Grundloven, en saglig Indrømmelse til dette Ministerium. Man fortsatte denne Bevilling i Finansaaet 1878, ifjor Joraaet fuldendtes disse Bestyninger ved de Beslutninger, man tog den 8de November 1877 og ved Finansloven den 29de Marts 1878. Og da fuldendtes man saaledes, hvad man havde forlangt lige fra 1872 til 1874 fra Ministeriets Side til en Forstærkning af de nuværende Forter, og saaledes have vi nu denne Linie Prøvestenen, Trekroner, Mellemfortet og Strickers Batteri forstærket efter den oprindelige af Ministeriet angivne Plan, og ligeledes Ralkbrønderiet med et lille Bøls, da der ikke behøvedes store Ting der, for at faae dette Fort skiftet til sin Bestemmelse, og jeg skal med Hensyn til Realiteten deraf ikke udtale mig imod de Herrers Berettigelse ifjor til at gjøre dette indenfor, det vil sige aldeles indenfor vor tidligere Stillingens Begrændsning, altsaa uden at komme i Modstrid med, hvad vi derom tidligere have udtalt, og det kan jeg saameget mere gjøre, som jeg udtalte det Samme, jeg her udtaler, til de Herrer ifjor, uagtet jeg ikke stemte, som man vil se, for deres Bevilling til Søforterne. Jeg udtalte nemlig: „Det øvrige var til Søforterne, som ogsaa jeg maa erkende, var sat hen som Noget, der kunde ligge udenfor den omhandlede Plan og bevilges paa de aarlige Finanslove.“ Den Indrømmelse gjorde jeg de ærede Ledere af Politiken fra ifjor, at saglig maatte de indrømme, at den Beslutning, de toge med Hensyn til Befæstningen af Søforterne, laa indenfor den Grændse, som vi havde givet vort Samtykke til at behandle ved Bevillingslovene.